

DISTANČNÍ VÝUKA

týden od: 26.4.2021 do: 30.4.2021

Tematický blok:

Letem světem za koštětem aneb Filipojakubská noc

Cíl v oblasti postojů: Vytváří si pozitivní vztah k intelektuálním činnostem a k učení.

Při zadané práci dokončí, co započalo. Rozlišuje řešení, která vedou k cíli.

Dovede využít informativní a komunikativní prostředky. Chová se k cizím lidem obezřetně, umí odmítnout jejich nevhodné, nepříjemné jednání. Ví, že svým chováním může ovlivnit prostředí, ve kterém žije a není lhostejný ke svému okolí.

Obsah:

Variace na téma čarodějnice, pálení čarodějnic, příběhy pověsti, pohádky

Tvoříme si kostýmy, vymýšlíme, jména, zaříkávadla, vaříme čarodějné lektvary, které si hledáme v kuchařkách, poznáváme bylinky

Hledáme bylinky kolem cest, na loukách, na zahrádce

Skládáme, tvoříme, stříháme z papíru- vyrábíme figurky čarodějnic

Rozvíjíme řeč, slovní zásobu, samostatné vyprávění – pohádky o perníkové chaloupce

Zkoušíme rýmy a paměť

Porovnáváme množství, prostorové pojmy

Držíme správně tužku, pastelku i nůžky, nezapomínáme na rovné sezení a nohy musí být pevně na zemi (nehoupat pod stolem nevtřít se u psaní, kreslení

Zrakové vnímání- sledujeme cestu- čáru, poznáváme rozdíly podobných obrázků

Cvičíme zrakovou paměť- pexeso Malá čarodějka

Doplníme v pohodě tvary na perníkové chaloupce

Nezapomínejte si zacvičit s projektem sokola „Svět nekončí za vrátky cvičíme se zvířátky „- odkaz na www.mslibina.cz , v Inspirovníčku

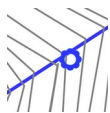
Hýbejte, bavte se a nezapomínejte na zdravý pohyb na čerstvém vzduchu

Věříme, že se snažíte,

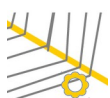
tak tvořte, zkoumejte, obohacujte své poznatky, bavte se a dávejte nám vědět, jak jste si vedli, děkujeme.

**Pokud dítě nezvládá všechny hlásky je potřeba se spojit s logopedem
a pracovat dále podle pokynů**

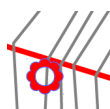
B A R E V N Ě N I T K Y pavoučka Inspiráčka:

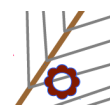
Modrá nitka: Dítě a jeho svět - oblast biologická. Cvičíme nebo pracujeme. Procvičujeme si tělo i ruku.

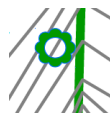
Žlutá nitka: Dítě a jeho psychika – oblast psychologická. Mluvíme a počítáme. Procvičujeme si hlavičku.

Červená nitka: Dítě a ten druhý – oblast interpersonální. Hrajeme si s kamarády a máme se rádi. Učíme se spolupracovat.

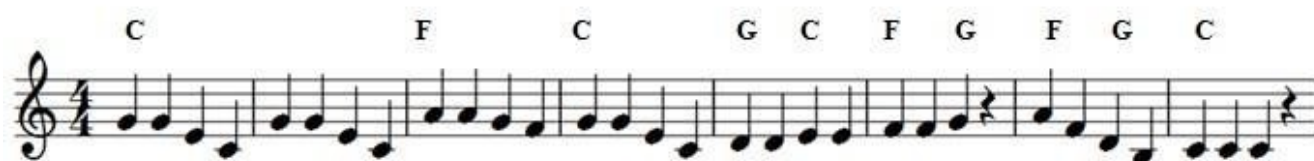

Hnědá nitka: Dítě a společnost – oblast sociálně kulturní. Povídáme si o tradicích, kreslíme, výtvarně tvoříme, zpíváme a tančíme, hrajeme si s literárními texty. Učíme se slušnému chování.

Zelená nitka: Dítě a svět – oblast environmentální. Objevujeme svět kolem nás. Procvičujeme znalosti o světě a přírodě.

Čarodějnice

Ježibaba s ježibabou na kopečku za Jihlavou radily se, radily, jak by nejlíp řádily.

Čáry, máry, basta fidli, košťátko nás ponese, poletíme jako vítr. Bojte se nás, bojte se.

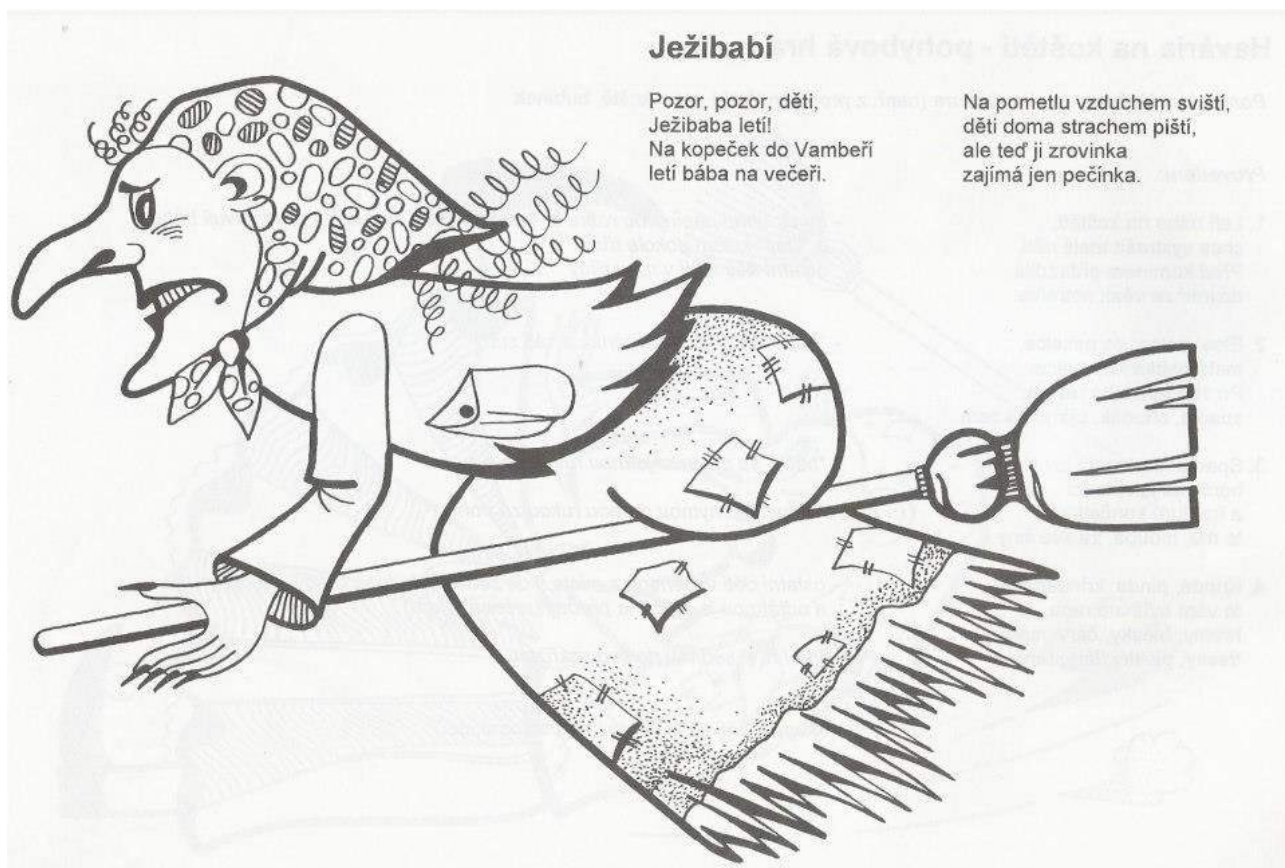
Ježidědek vstal ze židle, že poletí vzal si vidle.

Jenže vidle neletí. Proto sláva koštěti.

Čáry, máry, basta fidli, košťátko nás ponese,

poletíme jako vítr. Bojte se nás, bojte se.

Nápady na tvoření, zkus si vytvořit sám/a

Tradice Filipojakubské noci

Pálení čarodějnic patří k doposud k velmi živým zvykům. Filipojakubská noc z 30. dubna na 1. květen bývala jednou z magických nocí, kdy prý měly zlé síly větší moc než jindy. O půlnoci před sv. Filipem a Jakubem, kdy měly zlé síly moc škodit lidem, se daly nalézt četné poklady. Aby se hledající před silami bránil, musel mít při sobě květ z kapradí, svícenou křidu a další předměty. Lidé věřili, že v povětří poletuje spousta čarodějnic, které se slétají na sabat. Proto se této noci říká „noc čarodějnic“.

Čarodějnice se před sabatem natíraly kouzelnými mastmi, s jejichž pomocí pak mohly na košťatech létat. Taková košťata prý bývala zhotovena z jasanového dřeva, vrbových a březových proutků. Při reji byla volena královna sabatu, která potom vládla hostině a tanci - „čarodějnickému kolu“ - to se tančilo pozpátku. Jídla vypadala sice lákavě, ale byla bez chuti a nezahnala hlad. Nesměl chybět ani kotel plný žab a hadů stejně jako nádoby s jedy. Čarodějnice se tu, jak lidé kdysi věřili, s oblibou proměňovaly ve vlky, psy a jiná zvířata a vyprávěly si, co všechno zlého se jim od posledního setkání podařilo lidem natropit.

Čarodějnice však nebyly jen zlé, těch, které znaly tajemství bylin, uměly zahánět nemoci a napravovat zlomeniny si lidé vážili. Bylinkářky - vědmy se vyznaly v tajích přírody. Věděly mnoho o působení rostlin, hub, kamenů, kovů, drahokamů, ale i barev a vůní.

(BENEŠOVÁ, Alena. Kouzla a žerty čarodějky Berty. Praha: JUNIOR, 2004.

Jak taková ježibaba či čarodějnice vypadá?

Svou postavou připomíná Ježibaba polétavá obyčejnou stařenku. Ze zvláštních znamení lze připomenout velký nos, výrazně čnějící zuby a rozčuchané šedé vlasy, které jí za letu vlají zpod šátku nebo zpod čepice. Rozeznat ji od lidské stařeny je nejsnazší právě ve vzduchu. Ježibaba polétavá ovšem nelétá za každého počasí a v každé denní době, nejčastěji je možno ji v povětří vidět za úplňku, za bouřlivých nocí.

O obrovi, který měl obrovské trápení

Je to dávno, kdy v hlubokém lese žil jeden obr Hugo. Nebyl vůbec zlý, měl rád děti, díval se, jak si hrají a snil o tom, že s nimi běhá, skáče nebo hraje na schovávanou. Ale jen se blížil k městu nebo k vesnici, země se otřásala a duněla. Lidé se ze strachu schovávali v domech, zavírali okna, zamykali dveře. Navíc ke všemu dospělí často děti obrem strašili. Chudák Hugo,

obra se prostě všichni báli a nikdo neměl ani ponětí, že Hugo je tak hodný a moc opuštěný a nešťastný.

Zoufalý obr dlouho přemýšlel o svém obřím trápení, až nakonec dostal nápad: všechno je proto, že je tak obrovský, musí se tedy zmenšit! To se snadno řekne, zmenši se, ale jistě to nepůjde tak snadno, jako když se při praní srazí ponožky. Naštěstí si vzpomněl, že v hlubokém lese za desaterými horami a pěti řekami žije jedna čarodějnice, která umí z malých rybek udělat velké kapry a z velkého hada žížalu.

Vydal se tedy za čarodějnici - přeskočil les, překročil řeky. Čarodějnice už pěknou chvíli slyšela obří kroky a celá vyděšená hledala úkryt v houštině. Obr co nejjemněji zaklepal na dveře její chaloupky a když se nikdo neozýval, nesměle nakoukl dovnitř.

„Pěkně prosím, ctihodná paní čarodějnice, nic vám neudělám, nebojte se, jen jsem vás přišel požádat o pomoc.“ Čarodějnice se po chvílce odvážila vykouknout a řekla:

"Ráda bych ti pomohla, ale zmenšit velikána není jen tak. Obyčejná zaklínadla tady nepomůžou. Musím nahlédnout do čarodějnické knihy."

Dlouho listovala, až nakonec našla předpis na vhodnou směs.

Muší ucho, kus žabince, trochu medu dej do hrnce,
kousek křenu, hrst přesličky, přidej sůl a tři mušličky.

Čarodějnice všechno nasypala do kotle a když byl kouzelný lektvar uvařený, dala ho obrovi vypít. Hugovi ani trochu nechutnal, ale vypil ho poctivě až do dna. A vtom se začal zmenšovat a zmenšovat. Šlo to tak rychle, že ho za chvíli nebylo ve vysoké trávě vidět.

"Toho nápoje jsi asi vypil moc a já jsem nic nevážila, všechno jsem brala jen tak od oka," vzdychla čarodějnice. Co si teď počnu? Nemohla bys mě zase trochu zvětšit?" slabým hláskem zaškemral obřík – trpaslík. Čarodějnice znovu dlouho listovala v učené knize a dala se do přípravy kouzelného odvaru.

Vrbový proutek, slzy krokodýlí, muší křidélka, křídla motýlí,
zelíčko mladé, prastarou vodu, zamíchej, podávej na prvním schodu.

Tentokrát neudělala chybu, Hugo se postavil na první schod u vchodu do čarodějnické chaloupky, vypil lektvar a začal se zvětšovat. Ne moc, jen akorát, aby byl právě tak velký jako

obyčejný člověk. "Hurá, hurá!" volal Hugo a poskakoval hned na jedné, hned na druhé noze a potom na obou. Kdyby tohle udělal, když byl ještě obrem, chaloupka čarodějnice by se sesypala jako domeček z karet. "Ani nevíte, jak jsem vám vděčný," řekl. „Mohl bych taky já něco pro vás udělat?" "To víš, že bys mohl," odpověděla. „Když teď vypadáš jako člověk, můžeš mně někdy dojít nakoupit. To víš, já se nerada ukazuji mezi lidmi, koukají po mě divně a dokonce se smějí mému klobouku." Od té doby žil Hugo ve městě, mohl se kamarádit s lidmi, hrát si s dětmi a pravidelně nosil paní čarodějnici nákupy.

- rozhovor na téma „Kdybich uměl (a) čarovat, vyčaroval (a) bych si...;

- jazyková - čarování a vymýšlení čarovných zaříkávadel

Čáry máry kouzlení, ať se ta věc promění.

Co to je, kdo to ví, ten ať rychle odpoví.

Vhodné pro didaktické hry - pojmenovávání předmětů apod.:

Čáry máry, máry, čáry, hni se, koště, láry-fáry!

Drápy, zuby krokodýlí, v kámen změň se v tuto chvíli!

Neptej se, koště, proč a rychle k nebi skoč!

Muší ucho, kus žabince, trochu medu dej do hrnce,
kousek křenu, hrst přesličky, přidej sůl a tři mušličky.

Džem, roláda, marmeláda, čokoláda z nebe padá.

Lidská hlava, oči, nos, černý kocour chodí bos.

Rychlé nohy, staré nohy, už mě neste
dopředu, dozadu po velikém městě!

Abraka dabraka, poklice na draka,
tři čtyři bukvíce, rezavé palice!

Á, bú, tataru, karba ruka, buma ruka prine!

En ten týnus, savaraka týnus,
savaraka tykytaka, ene bene bunbus.

Emele, benele, cukr, kňoura,
janta, tranta, pampad'oura,
hyky, fiky, tajtrlíky,
malec, palec ven.

Ježibaby

(autor neznámý)

Ježibaby kamarádky, krouží vzduchem tam a zpátky. Šaty mají od sazí, snad se v letu nesrazí.

Kdo to letí na koštěti?

(autor neznámý, časopis Sluníčko)

Na koštěti, děti, letí ježibaba sivé pleti. Těžký plášť má samé nitě, pohled, který vyděsí tě.

Na nose dvě bradavice... Je to prostě krasavice.

Letí nízko nad tratí, neboť trpí závratí. Na mýtinu už se blíží, nepřistane bez potíží.

Jako hruška na zem sletí. Křach! A už je po koštěti.

Kup si auťák, babice! Od čeho jsou silnice!

O ježibabě

(ŽÁČEK, J.: Velká kniha básniček a pohádek. Praha: Fragment, 2007. str. 93)

Ježibaba krade děti, už si na ně brousí chrup.

Lítá světem na koštěti, bude tady coby dup.

Vede hrozné živobyť, zvláště když se rozběsní.

Koho najde, toho chytí, koho chytí, klidně sní.

Že je trapná? Ale inu, to je její profese.

Hupni honem pod peřinu, nebo si tě odnese!

Neodnese, víme oba - ta k nám nesmí do domu,

dneska už je jiná doba, já tě nedám nikomu!

Ježibabo, ježibabo!

(FYLEMANOVÁ Rose, překlad Pavel Šrut, Verše z celého světa, časopis Sluníčko)

„Ježibabo, ježibabo, kam letíš na svém novém smetáku?"

„Nevidíte? Na nákup!" „Ježibabo, ježibabo, a co jíš?"

„Nemám zuby, tak teď k stáru sním jen díry v ementálu."

„Ježibabo, ježibabo, a pít smíš?" „Kdepak! Jenom když mám hosta, dám si sklenku octa."

„Ježibabo, ježibabo, a kde spíš?"

„Na mraku si ustelu

a spím jako v hotelu!"

Ježibaba čaruje dárky pro děti

Pomůcky - šátek, hračky, předměty denní potřeby.

Děti sedí v kruhu, učitelka dá doprostřed různé hračky, předměty a zvolí „ježibabu“. Všichni společně čarují (doprovodný pohyb rukou):

„Ježibaba čaruje, dárečky nám maluje.“

Ježibaba vybere jeden z předmětů, pojmenuje ho a dá na určené místo.

Cílem hry je správné pojmenovávání předmětů, jejich barev, umístění.

Jeníček a Mařenka

Pomůcky - maňásek chlapce a dívky, předchází vyprávění pohádky Perníková chaloupka.

Děti se rozdělí na chlapce (představují Jeníčka) a děvčata (Mařenky). Pohybují se volně v prostoru. Zvedneme-li maňáska Mařenky, pohybují se po místnosti pouze děvčata, v případě, že ukážeme maňáska představujícího Jeníčka, je řada na chlapcích. Jestliže zvedneme oba maňásky současně, pohybují se ve dvojicích Jeníček a Mařenka.

Procvičení chůze - v nerovném terénu, přes překážky, vpřed, vzad, stranou, se změnou tempa i délky kroku.

Čáry máry

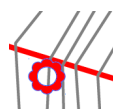
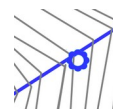
Učitelka nebo určené dítě zaklíná děti, které se volně pohybují v prostoru do různých poloh (např. stoj na jedné noze, na špičkách, současně na jedné ruce a jedné noze).

Na čarodějnici - pohybová hra

Zvolíme čarodějnici, koho se čarodějnice dotkne, ten zkamení. Může být vysvobozen, pohladí-li ho kamarád - volný hráč - po hlavě se slovy „Vysvobozuji tě!“ (obměny - nakreslí mu kroužek na záda, podleze mezi jeho rozkročenýma nohama apod.)

Chaloupka na kuří noze

Cvik - stoj na jedné noze, paže skrčit a vytvořit nad hlavou stříšku. Chaloupka se otáčí na místě vpravo a vlevo (točení trupem pomocí poskoků po jedné noze).
Možno použít do honičky - koho se čarodějnice dotkne, toho zakleje do chaloupky na kuří nožce.

Come here! - pojd' sem!

Hra na „slepou bábu“, děti na ni volají „Come here!“ (seznamování s anglickým jazykem).

O bábě

(MARCINKO, L.: Strašidla a pohádkové bytosti Praha: Portál, 2005. str. 13)

Pomůcky - šátek, koště.

Pometlem si zametá, všude kolem práší,
hlava šátkem zakrytá, malé děti straší.
My ji známe, kroužek uděláme, zkusíme to,
bábu zavoláme: „Bábo, kde jsi? Bábo, ukaž se!“
Počkej, až tě sebere, už si zuby brousí.
Kohopak si vybere? „Tebe, matlafousi!“

Děti utvoří kruh, drží se za ruce a chodí dokola. Dítě (bába) zametá koštětem vně kruhu.

Děti jdou v rytmu dvakrát do středu kruhu a zpět. Zastaví se a zavolají na bábu. Bába jim hrozí koštětem.

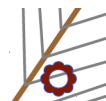
Děti chodí v kruhu dokola, bába si vybírá jednoho z nich, položí koště na zem za něho, předá mu šátek a zařadí se mezi ostatní. Hra se opakuje.

Čarodějnice

ingredience pro čarodějkou - rozlišování koření (smyslové vnímání zrakem, čichem, hmatem);

vyrábění čarodějných lektvarů pomocí potravinářských barev (různé barvy, míchání odstínů), možno vytvořit výstavku (nápoje jsou ve sklenicích, doplněné štítky s jejich názvy, které vymýslíme společně s dětmi podle barev nápojů - např. Čarodějný sen, Ohnivá voda, Ropuší sliz, Pavoučí nožky, Myší jed; do sklenic můžeme také dát i dětské pochoutky - gumové medvídky, žížaly, lékořicové pendreký);

Čarodějnice ve francouštině

Čarodějnice v němčině- barvy

Komunikace a socializace - ČT edu - Česká televize (ceskatelevize.cz)

LOGOhrátky. Když se správná výslovnost učí zábavně - ČT edu - Česká televize (ceskatelevize.cz)

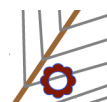
Vystřihni kruh, vykresli obrázek,
nastřihni po tečkách a natoč ruce a nohy
na tužku a máš figurku malé čarodějky!

www.matchouteam.com

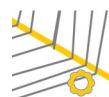

Vymaluj podle svého, pamatuj na správné držení pastelky a zkus nepřetahovat

Kvíz pro tebe , doplň legrační jména ježibab do tajenky, požádej o pomoc dospělého nebo kamaráda školáka

Čarodějnice

Koncem dubna, jak se praví,
všechny ženy svátek slaví.
Podle staré tradice
zapalují hranice.
Než nastoupí vládu květen,
prolétnou se ještě světem...

Čarodějný les

Najdeš všechny zvířátka a čarodějnice?
Do obdélníků nakresli správný počet čárek nebo číslo.
Obrázek vybarvi.

Poznal si ke které pohádce obrázek patří, zkus volně pohádku vyprávět
(O perníkové chaloupce)

Fešné čarodějky, hledej rozdíly

Nepovinný úkol, za odměnu a snahu při plnění zadání v předchozích obrázcích, žeš vystříhnout díly z pohádky, nalepit na špejli a zahrát si divadlo

✿ Dopadne ježibaba na polštář nebo do rybníka?
Obrázek si vymaluj.

JEŽIBABA

1. Vzhled: Je zamračená, rozcuchaná, má pichlavé oči a jeden špičatý zub, někdy i dva nebo tři.

2. Hlas: Skřehotá a skuhrá. Často vykřikuje „cha chá!“

3. Věk: Je velice stará. I když vypadá třeba na devadesát, ve skutečnosti je ji desetkrát víc.

4. Povaha: Ježibaba je zlá, laková, závistivá a prohaná.

5. Kouzla: Dovede proměňovat osoby, zvířata a věci v cokoliv jiného. Některá kouzla umí zapaměti, jiná provádí pomocí čarodějné knihy a kouzelné hůlky.

6. Služebníci: Služebníka má obyčejně jen jednoho, kočku nebo kocoura. Služebník za ni pere, vaří, topí, uklízí a plní všechny její rozkazy. Ve volných chvílích jí sedí na rameni.

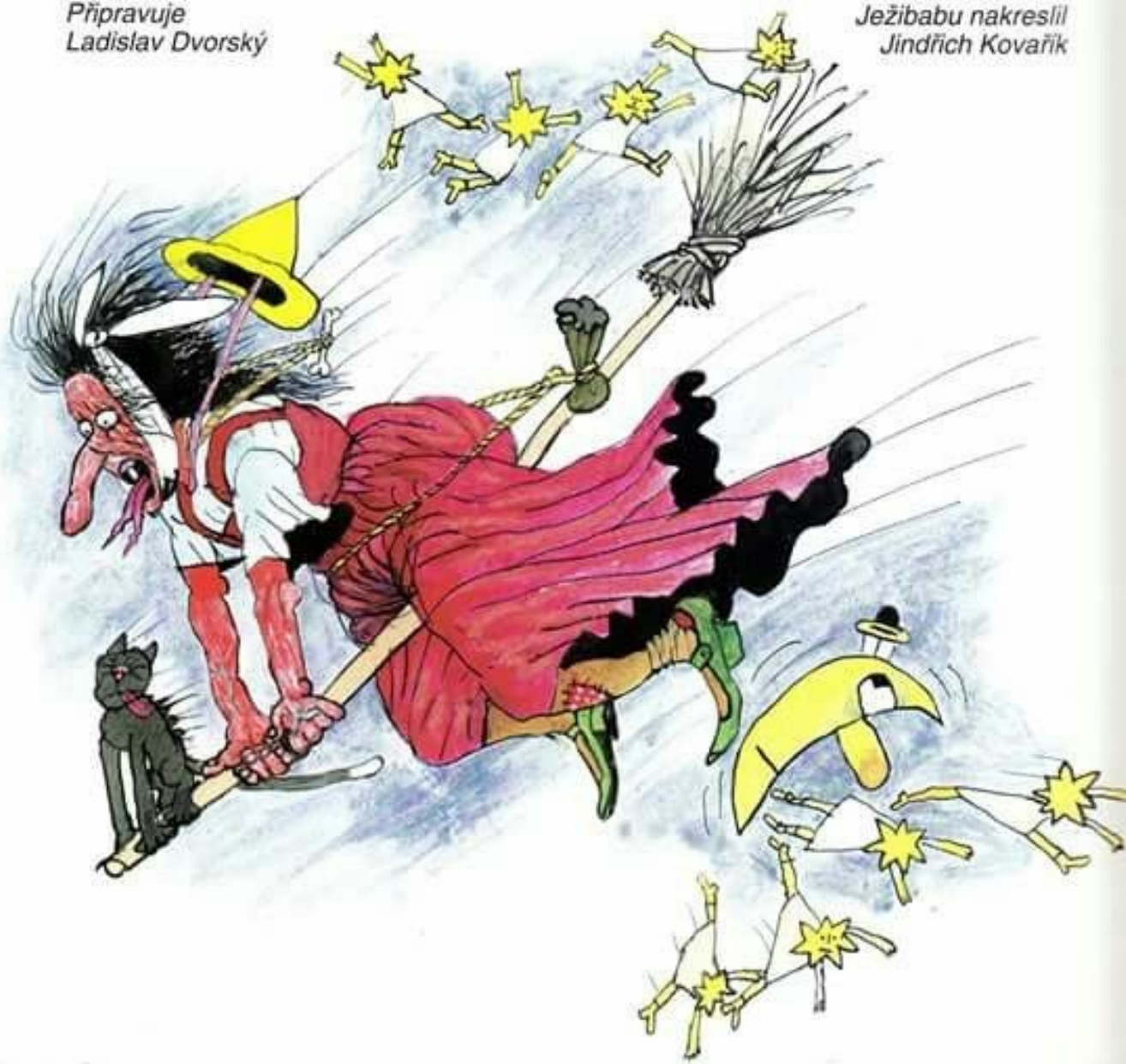
7. Obydlí: Ježibaba bydlí v jeskyni,

v chatrči, chýši, barabizně, někdy také v chaloupce na kuří noze. Vyskytuje se v každém pohádkovém lese.

8. Dopravní prostředky: Ježibaba necestuje vlakem, helikoptérou, lodí, letadlem, na motocyklu, na koni ani na kole. Létá většinou na koštěti. Obsluha koštěte je jednoduchá: rozkročmo se nasedne, zaskřehotá se směr a místo jízdy, a koště se vznese. Řidičský průkaz k letu na koštěti není zapotřebí. O údržbu koštěte se stará služebník. Přejeme vám, abyste toho o ježibabách hodně četli a slyšeli, abyste je občas viděli ve filmu, v televizi a v divadle, ale abyste se s nimi nikdy nepotkali.

Připravuje
Ladislav Dvorský

Ježibabu nakreslil
Jindřich Kovařík

Pohádkové hádanky

Doplň do básniček názvy pohádkových bytostí.

Vybral si ji mezi všemi.
Pak princ hledal v celé zemi,
či nožka má správnou délku.
Pak si vzpomněl na...

Kdopak bere za kliku
u chaloupky z perníku?
A kdo loupe perníček?
Mařenka a...

Na obojku známka cinká,
bydlí doma u Hurvínka.
Psina je s ním veliká,
kdo by neznal...

Kdopak pustil do síňky
neposedné jeskyňky?
Prý jen ohřát prstíček.
Kdopak to byl? ...

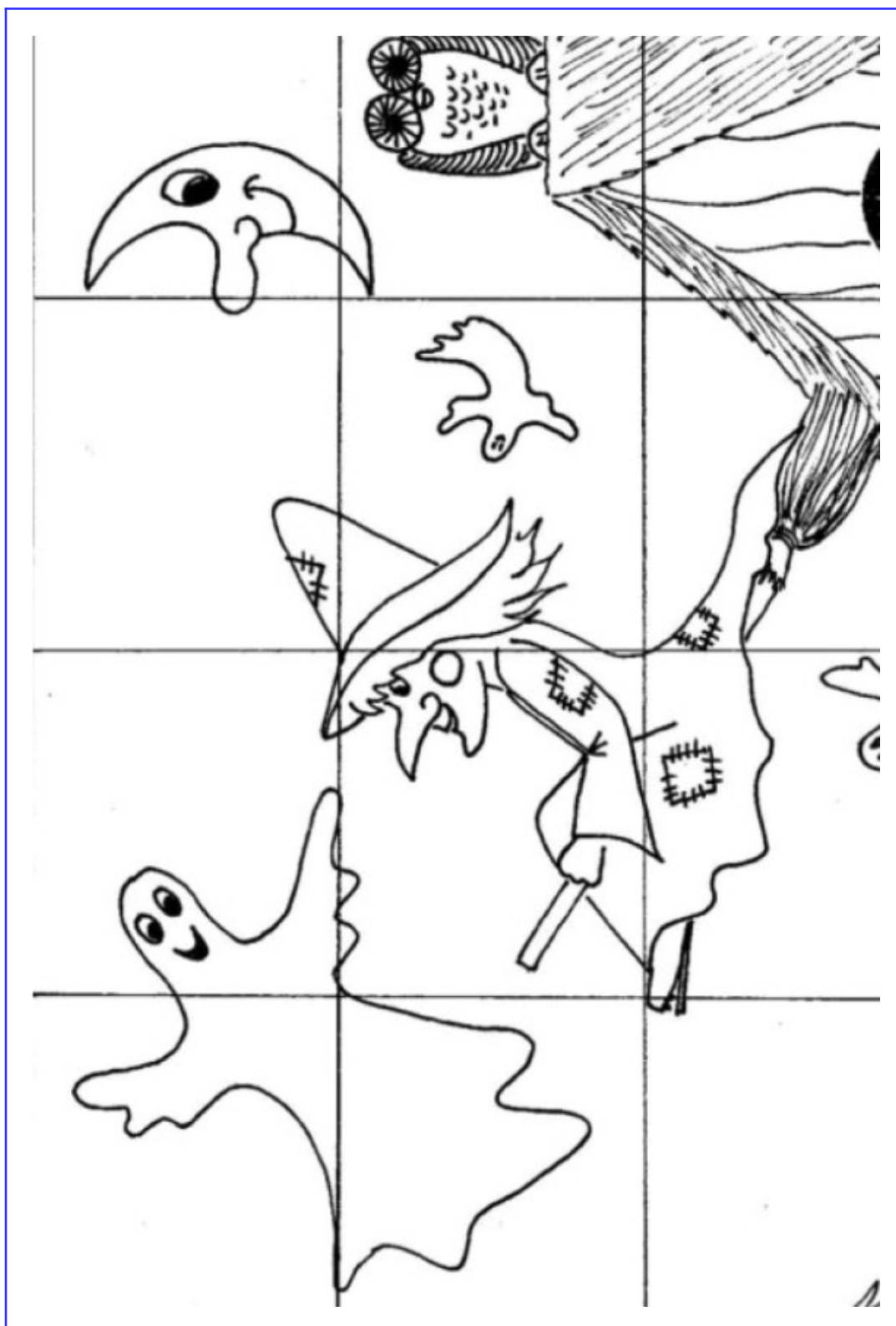

Nejen omalovánka, ale také vyprávění, urči,
kde se nacházejí kamarádi malé čarodějky –
nahore, v předu vzadu, vedle...

Perníková chaloupka

Jeníček s Mařenkou oloupali perníčky.
Domalujte je podle obrázků nad chaloupkou.

Rozstříhej podle čar a slož (12 dílů)

Doplň kolečka zátkami z PET lahví

Omalovánka pro radost

Miniaturní pexeso, když si 2x stránku vytiskneš a rozstříháš na malé kartičky, můžeš hledat párové obrázky

